

02-01-2026

† Προεόρτια τῶν Φώτων, καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Σιλβέστρου, Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡχος ἁ Δι

 Θεος Κυριος και επεφανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

6. ————— 6.
 Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 ————— 6.
 τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Προόρπιον.

Ἦχος δ'

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου
Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι
σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν
Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι,
μὴ κρύπτετε ἑαυτούς, ὥς ἐν Παραδείσῳ τὸ
πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα
ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν
πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν Κάθισμα
Ἦχος α΄
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Φορέσας τὴν ἐμήν, Ἰησοῦ μου πτωχείαν,
προέρχῃ σεαυτόν, τοῖς οἰκέταις μιγνύων, καὶ
Βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάνθρωπε·
ὅθεν βλέπων σε, ὁ Ἰωάννης ἐβόα. Πῶς βαπτίσω
σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, Θεὲ ὑπεραγαθέ;

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... ὁμοιον

Προέρχεσθαι Χριστός, ἀγαθότητι μέλλει,
πρὸς ρεῖθρα ποταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τούτοις,
ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χάριτι, θεῖε
Πρόδρομε, τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων, καὶ τοῖς
ὔδασι, τοῦτον θελήσαντα λοῦσον, τὸν μόνον
φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν Κάθισμα
ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' ἀκрасίαν ποτέ, πλουτίσαι βουλόμενος, ἔρχεται ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, καὶ ὑπὸ Ἰωάννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. Ὑμνήσωμεν πιστοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... ὅμοιον

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἡσαΐου φωνή, βοῶντος. Ἐτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν, καὶ τρίβους ποιήσατε· ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλέρημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλοῦσα, Ἰωάννης ὁ πάνυ· διὸ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ παράδοξα ἴδωμεν.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὁ Προεόρτιος Κανών,
Ὡδὴ α' Ἦχος β'
Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. **(Δίς)**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λιθοθρόμος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκβοῶν περιφανῶς· Ἠγγικεν, ἐπέφανεν, ἡ ἀπολύτρωσις, μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βαπτίζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε Πατρὶ συνάναρχε, ὅλον καθάρισον, μετανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς, τὴν ἀπολύτρωσιν αἰεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γῇ ὥς γέγραπται, τοῦ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέπουσα φῶς αὐγάσθητι· Ἴδου γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν,

ὕμνῃ κραυγάζουσα· Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δῆμον ἅπαντα, ὁ θεηγόρος Πρόδρομος, βλέπων παραγενόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο. Τὶς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν, ποιήσατε τῆς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Ἐτερος κανὼν τοῦ Ἀγίου,

Ὡδὴ αἰῶνος πλ. δ'

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε,

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υιοθετήθης ἐν χάριτι Σίλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρὸν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (Δίς)

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας, καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφέ, θεῖον καταγώγιον, Τριάδος γεγωνὸς περιφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἑταπείνωσας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ θεοπνεύστου Γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφούς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα...

Εν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, μάκαρ ἀνεκήμενος, θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις Σίλβεστρε, νοούμενον, καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγάζοντας· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἰνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυσεν καὶ σαρκός, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσεν, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Προεόρτιος Κανών,
Ὡδὴ γ' Ἦχος β'
Ὁ Εἰρμὸς

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε».

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επέφανε Χριστὸς βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ ῥεῖθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητῶν ἀνοδίαις τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἢ ἀπάντων ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η γῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν, ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Ἐτερος κανὼν τοῦ Ἁγίου,
Ὡδὴ γ' ᾠχος πλ. δ' .
Τὸν φόβον σου Κύριε...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος Ἱεράρχης
γεγέννησαι, χρίσμα ἅγιον δεξάμενος· διὸ σε
θεοφόρε Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, παλάμας σαρκὶ
Θεὸν ἐτράνωσας, λογικαῖς σου ἀποδείξεις, καὶ
Ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας παμμάκαρ.

Δόξα...

Ἐν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος
φυγαδεύεις τὰ πταίσματα, καὶ καθαίρεις τὰ
νοσήματα, τῶν πίστει αἰτουμένων, Σίλβεστρε
θέοφρον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένος Ἀγνή, μετὰ τὴν κύησιν Παναγία
διέμεινας· Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν
ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Κανών β', Ὡδὴ γ', τῶν Μαρτύρων

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Τὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

ᾠχος πλ. δ' Νη

Τὸν φο βον σου Κυ ρι ε εμ φυ τευ
σον ταις καρ δι ι ι αις των δου λων σου
και γε νου η μιν στε ρε ω ω μα τοις σε εν
α λη θει α ε πι κα λου με ε νοι οι
οι οι οι οι οις

Χῦμα. Κοντάκιον Προεόρτιον
Ἦχος δ' Ἑπεφάνης σήμερον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτοπλαστον.

Ὁ Οἶκος

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι, οὐ λέγω σοι· Εἰπέ μοι ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ὑπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις, σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτοπλαστον.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου
ᾠχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθείς, τῶν
δογμάτων σου ρείθροις πᾶσαν τὴν γῆν,
κατήρδευσας Σίλβεστρε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος,
καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν ρύπον ἔπλυνας,
καὶ τρυφῆς χειμάρρουν, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὅθεν
συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ἄσμασι
σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ἱεράρχα
θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς
ᾠχος πλ. δ'
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Λόρατε Θεέ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ
Πατρός, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· πάλιν δὲ ἐπ'
ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλοιώσας ὁ ἦς,
ἔρχη καὶ ἐν τοῖς ρείθροις, τοῦ Ἰορδάνου νῦν
βαπτισθῆναι σαρκί, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς
Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ῥοδὴ στ', τοῦ Μηναίου
 ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ
 μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
 προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθορᾶς ὁ
 Θεὸς με ἀνάγαγε.

ᾠχος λδ' Νη — Γα

Τὴν δε ε ε η η σιν εκ χε ω προς
 Κυ ριον και αυ τω α παγ γε λω ω μου τας
 θλι ψεις ο τι κα κων η ψυ χη μου ε
 πλη σθη και η ζω η μου τω Α δη προ σηγ
 γι σε και δε ο μαι ως Ι ω νας Εκ φθο ρας
 ο Θε ος με α να γα γε ε ε

Κοντάκιον, τοῦ Ἁγίου
Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν

Γοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου,
Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐτράνωσας, καὶ τὴν
ἀθεό-τητα τῶν τυράννων, κατέβαλες Σίλβεστρε,
τῇ σφεδόνι τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν
δυσώπει τὸν Κύριον.

Ὁ Οἶκος

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστό-λων τὴν
καθέδραν πλουτήσας, τοῦ Θεοῦ Λειτουργὸς
ἐδείχθης θαυ-μασιώτατος, ὠραΐζων, στηρίζων,
καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν,
ὥς ἀστήρ δὲ φωτοβό-λος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν,
Τριά-δα σέβειν διδάσκεις, ὥς ἀμέρι-στον μίαν
Θεότητα· καὶ τάς αἰρέ-σεις τῶν δυσμενῶν
ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν
δυσώπει τὸν Κύριον.

Συναξάριον

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν
Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι

Ζωοῖ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων Ζαμβροὴν
Μάγον,

Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ῥώμης

Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνεΐει Σίλβεστρος δευτέρῃ ἡοῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Θεαγένους.

Στίχοι

Θεάγενες, βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
ᾧ κὰν βυθισθῆς, ἔνδον ἐκνήξῃ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θεόπεμptos καὶ
Θεοδότῃ, ἡ μήτηρ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

Τὸν Θεόπεμpton σαρκικῆς λῦσαι πέδης,
Ἦλθον, Θεοῦ πέμψαντος, ἔμπυροι Νόες.
Νόσω παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότῃ,
Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Μᾶρκος ὁ κωφός,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ Μᾶρκος οὐκ ἤκουσε γῆϊνων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν, ὦτα γῆθεν ἐξάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας.

Στίχοι

Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων.

Βασιλείου τὸ πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σέργιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Οὐχ οἶον εἰπεῖν, οὐδὲ γνῶσιν φέρειν,
Ὅση χαρὰ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Θεόπιστος, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

Κτείνει σε Θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις,
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Κοσμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν
τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Α**ἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί
σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα
ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ

ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λη Νη

Αἰ νοῦ μεν εὐ λο γου μεν καὶ προ σκυ νοῦ
με εν τον Κυ ριον
Νι κη ται τυ ραν νοῦ καὶ φλο γος τη
χα ρι τι σου γε γο νο τες οἰ των ε ντο λων
σου σφο δρα αν τε χο με νοι Παι αι δες ε βο ων
Εὐ λο γει τε παν τα τα ερ γα τον Κυ ριον
καὶ υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι
ω να α α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...

Τιμιωτέρα. Ὡχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ὡχος λ᾿ αἰ Νη — Γα

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα
μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι μου
την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
μεγαλυ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α

πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε
αι
την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ
και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φι μ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε

νοις αυ τον

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

μεγα λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ^Γ την^Π α δι α φθο ρως^Δ Θε ον Λο
 γον τε κου σαν^Γ την ον τως Θε ο το κον σε
 με γα λυ νο μεν^Γ
 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων^Χ
 και υ ψω σε τα πει νους^Ν πει νων τας ε νε
 πλη σεν α γα θων^Χ και πλου τουν τας ε ζα
 πε στει λε κε νους^Γ
 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Π
 και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
 ρα φιμ^Γ την^Π α δι α φθο ρως^Δ Θε ον Λο
 γον τε κου σαν^Γ την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυνομεν

Γ

μεγαλυνομεν

Αν τε λαβε το Ισραηλ παιδος

αυτου μνησθηναι ελεους καθως ε

λαλησε προς τους πατερας ημων τω

Αβρααμ και τω σπερματι αυτου εως

αιωνος

Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σε

ραφιμ την αδιαφθορως Θεον Λο

γον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε

μεγαλυνομεν

Γ

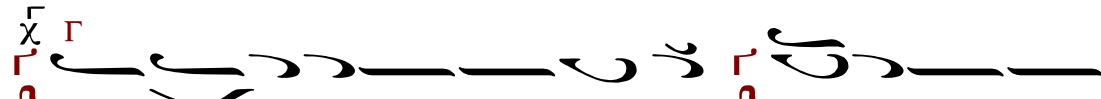
Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου

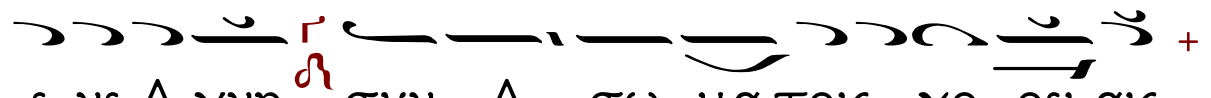
ᾠχος πλ. δ' .

Ὁ Εἰρμός

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις
χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

ᾠχος λπδ — Γα²

Κυ ρι ι ως Θε ο το κον σε ο μο λο

γου ου μεν οι δι α σου σε σω σμε νοι Πα ρ θε

ε νε Α γνη συν Α σω μα τοις χο ρει αις

σε με γα λυ υ νο ον τες

ᾠχος λπδ — Γα²

Ἀ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα

κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα

κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε

ρα του Θε ου ημων την τι μι ω τε ραν
των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
συγκρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ νο μεε ε εν

Ἐξαποστειλάριον
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτήσατε, χόρευσον γένος ἀνθρώπων· ὁ γὰρ προάνναρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἤκει βαπτισθυσόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ καὶ λύσων, τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Ὅμοιον

Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέξονται Φιλάνθρωπε, τὸν ποταμοὺς καὶ θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος, χειροθετῆσαι Δεσπότη; ὑμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Ἦχος Πά

Πάσα πνοὴ αἰνεῖ σὰ ἁτῶν τὸν Κυρίον
αἰνεῖ τε τὸν Κυρίον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰ
νεῖ τε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις σοὶ πρεπεῖ
ὑμνος τῷ Θεῷ
Αἰνεῖ τε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγ
γελοι αὐτοῦ αἰνεῖ τε αὐτὸν πασαὶ αἱ Δυ
νααμίς αὐτοῦ σοὶ πρεπεῖ ὑμνος τῷ Θε
ῷ

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Σπιχηρὰ Προσόμοια, Ὡχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαί

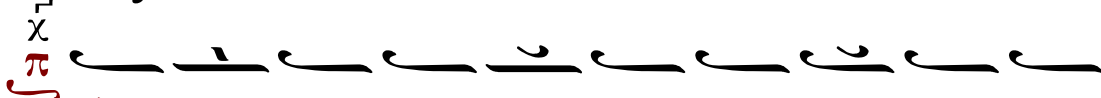
ΣΤΙΧ. 3ος ^χ ^π
 Αἰ νει τε αὐ τον ε πι ταις
 δυ να σταις αὐ του αι νει τε αὐ τον κα
 τα το πλη θος της με γα λω συνης αὐ του

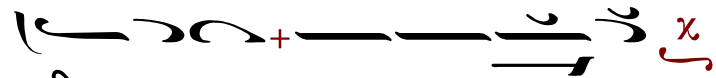
Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐκ
 τῆς Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου.
 Προέρχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον.
 Χαῖρε ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ
 ἀγαλλιᾶσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
 Ἀδάμ, καθᾶραι ὥς εὐσπλαγχνος.

ΣΤΙΧ. 3ος ^χ ^π
 Αἰ νει τε αὐ τον εν η χω
 σαλ πιγ γος αι νει τε αὐ τον εν ψαλ τη
 ρι ω και κι θα α ρα

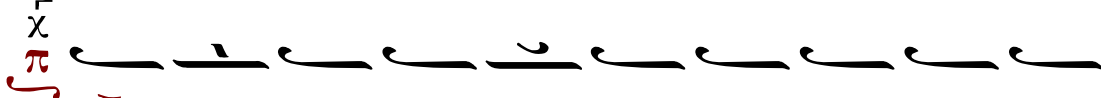
Στόμασιν ἄγνοις, καὶ ψυχαῖς
 κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεέμ
 μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, σὺν

Χριστῷ ἐπειγόμενοι, ἄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πιστῶς λέγουσαι· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

 Αἱ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και

 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ

 δαι αις και ορ γανω

Μέγα καὶ φρικτόν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεός, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

 Αἱ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

 η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

 α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε

σα α τω τον Κυ ριον

Ἀνθος ἐκ Δαυΐδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένου, ἤλθεν ὁ Χριστός, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, τάς ἁμαρτίας πλῦναι, τοῦ Προπάτορος ὕδασι. Χόρευσον Ἀδάμ, εὐφραίνου Εὐα, ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα... ὅμοιον

Τρέμει τῇ χειρί, δειλιῶν χειροθετῆσαι, χαίρει τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης, ὅτι τὴν κορυφὴν σου, ὑποκλίνειν ἠὲ δόκησας, δούλου τὴν μορφὴν ἐνδεδυμένος, ἵνα βροτοὺς δουλείας ρύσῃ, ἐχθροῦ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... ὅμοιον

Ἀπασα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω, νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτησάτω· ἀνάστρεψον τὸ ρεῖθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται, φρίξον ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπότη· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθάραι ἐλήλυθεν.

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόσπινχα Σπικηρὰ Ἰδιομελα.
ᾠχος πλ. β'

Φαιδροτέρα ἡλίου γέγονεν, ἡ παρελθοῦσα
ἐορτὴ τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, λαμπρὰ καὶ
ἐπίφωτος δείκνυται ἡ ἐπερχομένη, τῆς θείας
Ἐπιφανείας αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ'
Ἀγγέλων δοξολογοῦντες, προσεκύνησαν Θεὸν
ἐνανθρωπήσαντα, ἐν ταύτῃ δὲ τοῦ Δεσπότη οὗ
Ἰωάννης ἀψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν τρόμῳ
ἔλεγεν· Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος
ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος λ' Πά

Φαιδρο τε ρα η λι ου γε γο νεν η
πα ρελ θου σα Ε ε ε ο ορ τη των Γε νε
θλι ι ων Χρι ι ι ιστου λαμ πρα α και
ε πι φω τος δει κνυ υ ται η ε πε ε ερ χο ο
με ε ε νη της θει ει ει ας Ε πι ι ι φα

νει ει α ας α α αυ του εν ε κει νη
Ποιοι με ε ε νες μετ Αγ γε λωων δο ο ξο ο
ο λο ο γου ου ουν τες προ σε κυ νη η σαν Θε
ον εν α α αν θρω πη η σα α α αν τα
εν ταυ τη η δε του Δε σπο του ο Ι ω αν νης
α ψ α α α α με ε ε ε νος τη δε ξι α
χει ει ρι συν τρο ο ο μω ε ε λε ε ε ε
γεν α γι α σον ε με και τα υ δα α
τα ο μο νος ε ε χων το με ε γα ε ε ε
λε ε ε ε ος

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς
Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ.

Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· Ἴδου γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς συνθλάσῃ τῇ θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. Ἀγάλλου ἡ ἔρημος, Ἰορδάνου, τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης· ἤκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωή, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε. Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ
 Ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται
 Χριστὸς ὁ Θεός βαπτισθῆναι
 ὑπὸ Ἰωάννου
 ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους
 κεφαλὰς συνθλάσῃ τῇ
 Θεότητι

ο ο ο ο τη η η η τι εν τοις υ υ δα
σι ι τοι οι οισ σοις α α γα α αλλου
η ε ρη μος Ι ι ι ο ο ρ δα α α νου
τα ο ο ο ρη σκι ρ τη η σα α τε ε μετ ε ευ
φρο συ υ υ νης η η κει ει γαρ η αι ω
νι ι ο ο ος ζω ω η α να κα λεσαι
το ον Α α α δα μ φω νη βο ων το ος
βο ο η η η σον ω Ι ι ω ω ω αν νη
Προ ο ο ο δρο ο ο ο με ε τοι μα σα α
τε ο δου ους του ου ου Κυ υ ρι ι ι ου και
τας τρι ι ι βου ου ους α αυ του ευ θει ας

α α περ γα α α σα α α σθε

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἀγαλλιášθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῶ, καὶ τάς νάπας ζυγῶ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὁ Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐα, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἠκούσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀ γα λ λ ι α σ θ ω η ε ρ η η η
μο ος του ου Ι ι ι ο ο ρ δ α α α ν ου και
αν θει τω ω ως κ ρ ι ι ι ν ο ν φω ν η γ α ρ
βο ω ω ω ν τ ος η κ ο υ σ θ η ε ε ε ν α τ η

ε τοι μασαα τε τη ην ο ο δο ο ον του ου
Κυ ρι ι ι ι ου ο γαρ τα ο ρηστη
σας σταθ μω και τας να α α α πας ζυ υ γω
ο τα παν τα πλη ρω ω ων ω ως Θε ε ε
ος βα πτι ι ζε ε ται αι αι υ υ πο
δου ου ου ου λου πτω χευ ει ν ηρ ζα α το ο
τα πλου σι α δω ρα χα α α ρι ζο ο με
ε ε ε νος η κου σε εν Ε ε ευ α εν
λυ υ παι αις τε ε ε ζη η τε ε ε κνα νυν
δε η η κου ου σε ε εν η η Παρ θε ε ε ε
νος Χαι ρε Κε χα ρι τω ω με ε ε νη ο Κυ

ρι ος με τα α σου ο ε χων το με εγα ε
ε ε λεε ε ε ος

Δόξα... Καὶ νῦν ...Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ'

Ἰωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με
τὸν ἄμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ'
Ἀγγέλων μοι λειτούργησον, ἐκτείνας ἅψαι τῇ
παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου, καὶ
ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην
ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· ὁ
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν,
Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λδ' Νη

Δο ξα Πα α α τρι ι και Υι υι ω ω
και Α γι ι ωω Πνεε ε ε ευ μα α α
α α Πνεευμα τι
Και νυ υν και α ει και εις του ους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νων

α α α μην
ω αννη η βα πτι ι στα ο εν

μη η η η τρα γνω ρι ι σας με ε ε τον Α α

μνον εν πο τα μω ω μοι οι δι ι α

α α κο νη η σο ον με τα Αγ γε ε

λω ω ων μοι λει του ου ου ου ου ουρ γη

η η η σον εκτει νας α α α ψαι τη η

η η χει ρι ι ι σου της κο ρυ φη

η ης μου ου τη ης α α α χρα α αν του

ου και ο ο ο ο οταν ι ι δης τα ο ο ρη

τρε ε ε εμον τα α και τον Ι ορ δα
α α α νην ε πα ναστραα φε ε εν τα συν
του ου τοι οις βο ο ο η η η η σον ο
σαρ κω θει εις ε εκ Πα αρ θε ε ε νου εις
η μω ω ων σωω τη η η η ρι ι ι ι
αν Κυ υ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο
ο ο ζα α α α σοι οι οι οι

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον Προόρπιον.
Ἦχος δ'

Ἐτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου
Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι
σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν
Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι,
μὴ κρύπτετε ἐαυτούς, ὥς ἐν Παραδείσῳ τὸ
πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα
ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν
πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

^χ ^B
^Δ

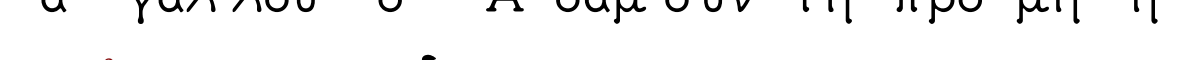
^Ε

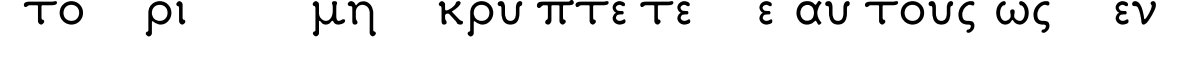
⁶

³

³

³

³

³

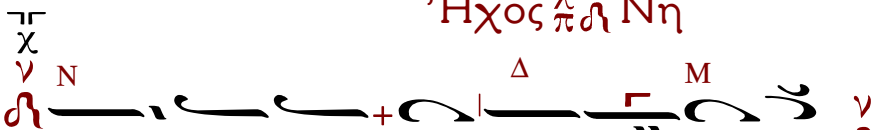
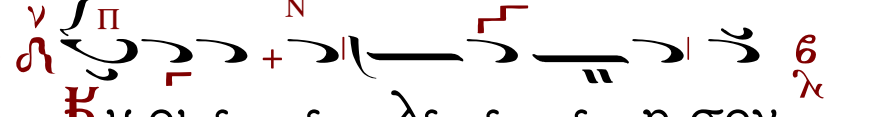
02-01-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ

πα ρα δει σω το πριν και γαρ γυ μνους ι
δων υμας ε πε ε φα νεν ι να εν δυ
ση την πρω την στο λην Χρι στος ε φα α
νη την πα σαν κτι σιν θε λων α να και
νι ι σαι αι αι

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λδ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
^Α ^Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ^Γ

5. ^ν ^Ν ^Π
^Α ^Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^Ν ^Γ
^Α ^Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^ν ^Γ
^Α ^Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Α
^Α ^Κυ ρι ε ε λε η σον ^Α

9. ^ν ^Δ ^Γ
^Α ^Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

10. ^ν ^Ν ^Π ^Δ
^Α ^Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

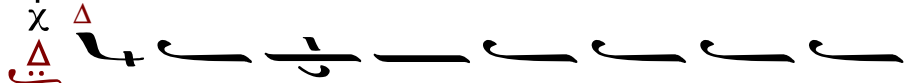
11. ^ν ^Ν ^Δ ^Ν
^Α ^Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^Ν
^Α ^Γοι Κυ ρι ε ^ν

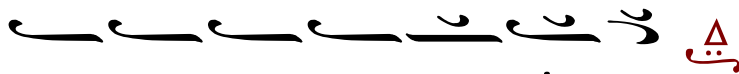
Ἀντίφωνο Α΄

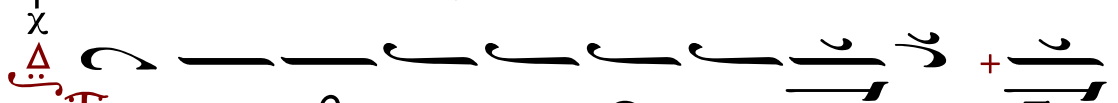
Ἦχος Δι

Ἄ μη-ην

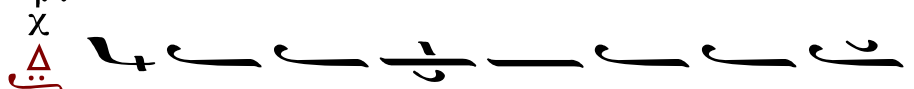
Σπχ. α'
Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

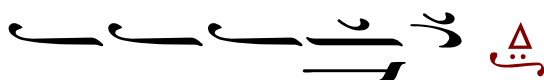

νο μα τι σου Υ ψιστε

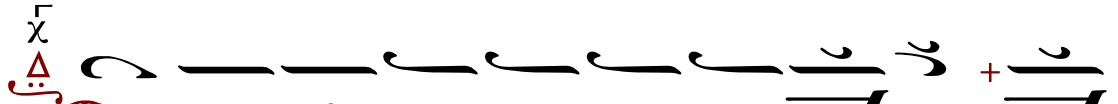

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. β'
Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

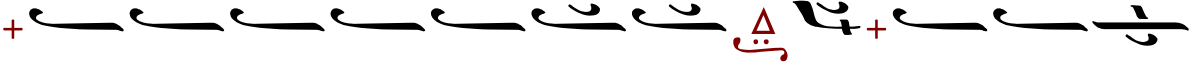
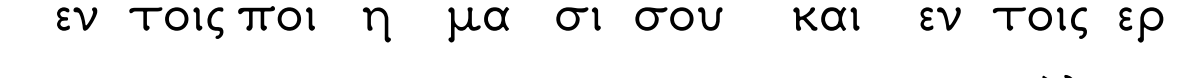

σου κα τα νυκτα

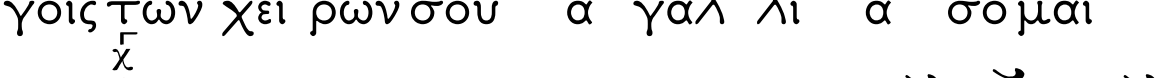

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

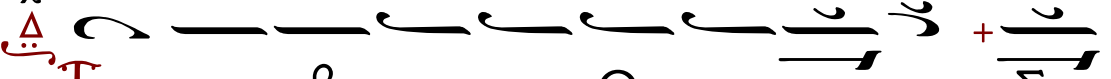
τὴν + σωσον ἡμᾶς

τερ σωσον ἡμᾶς

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι ευφρανᾶς με Κυριε

+   εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

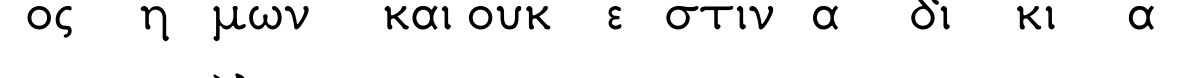
  γοις των χειρων σου αγαλλισομαι

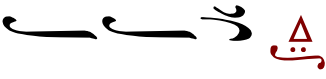
^χ **Τ**αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

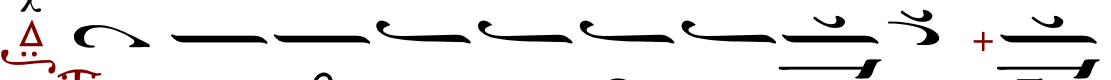
τὴν + σωσον ἡμᾶς

τερ σωσον ἡμᾶς

Σπχ. δ' ^χ **Ο** τι ευθυς Κυριος ο Θε

  ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

^χ **Τ**αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τὴν + σωσον ἡμᾶς

τερ σωσον ἡμᾶς

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

Ἄ μὴ ἡν

Σπχ. α'

Ο Κύριος ἐβασιλευ

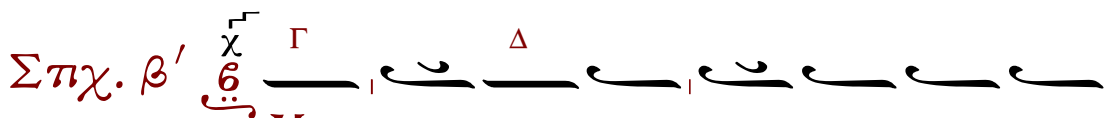
σεν ἐν πρεπείαν ἐνεδυσάτο

ἐνεδυσάτο Κύριος δυνάμιν καὶ

περιέζωσατο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

μᾶς Κύριε

Σπχ. β'

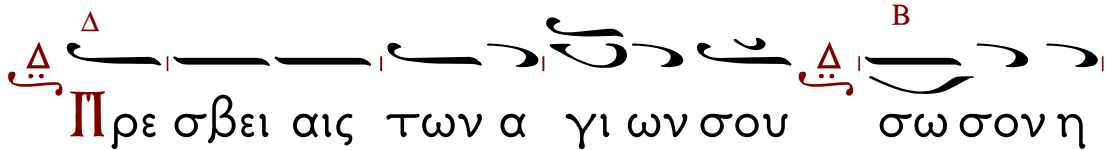
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

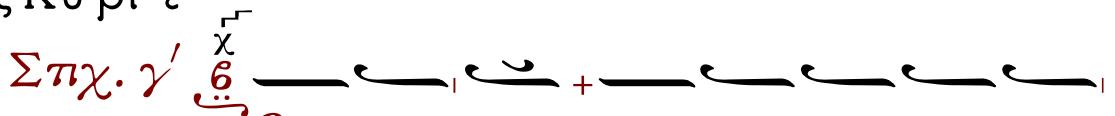
ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'

Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

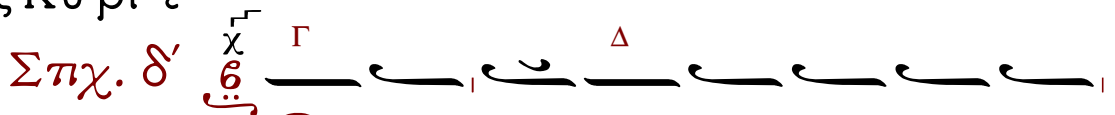
λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'

Τ α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆσαν σφοδρά τῶ οἱ κῶ σου πρεπεί
ἀ γι ἀ σμα Κυ ρι εἰς μα κρο τη
τα ημερων

Πρεσβειαις των ἀ γιων σου σωσον η
μας Κυ ρι ε

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι

και νυν και ἀ ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου ἀ θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οἱς θ̣αν̣ μα̣ στος ψαλ̣ λον̣ τας̣ Σοι

αλ̣ λη̣ λου̣ ι̣ α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε̣ ος̣ με̣ γας̣ Κυ̣ ρι̣ ος̣

και̣ βα̣ σι̣ λευς̣ με̣ γας̣ ε̣ πι̣ πα̣ σαν̣ την̣

γην̣

Γω̣ σον̣ η̣ μα̣ ας̣ Υι̣ ε̣ Θε̣ ου̣ ο̣ εν̣

Α γι οἱς θ̣αν̣ μα̣ στος ψαλ̣ λον̣ τας̣ Σοι̣ αλ̣ λη̣

λου̣ ι̣ α̣ α̣ α̣

Εἰσοδικόν

ᾠχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι οis
 θαυ μα στος ψα λ λον τας σοι α λ λη λου ου
 ι α

Ἀπολυτίκιον Προόρτιον.

ᾠχος δ'

Ἐτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου
 Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στήθι ὑπόδεξαι
 σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν
 Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι,
 μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ
 πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεन, ἵνα
 ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολὴν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν
 πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Ἀπολυτίκιον Προόρτιον. ᾠχος δ'

 τοι μα ζου Ζα βου λων και ευ τρε

 πι ζου Νε φθα λειμ Ι ορ δα νη πο τα

 με στη θι υ πο δε ζαι σκιρτων του βα

 πτι σθη ναι ερ χο με νον τον Δε σπο ο την

 α γαλ λου ο Α δαμ συν τη προ μη η

 το ρι μη κρυ πτε τε ε αυ τους ως εν

 πα ρα δει σω το πριν και γαρ γυ μνους ι

 δων υμας ε πε ε φα νεν ι να εν δυ

 ση την πρω την στο λην Χρι στος ε φα α

 νη την πα σαν κτι σιν θε λων α να και

 νι ι σαι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ
Κοντάκιον Προεόρτιον
Ἦχος δ' Ἑπεφάνης σήμερον
Ἦχος λ' ἁ Γα̇

Ἐν τοῖς ρειθροῖς σημερον τοῦ ἱ
ορδαα ανου γεγωνως ο Κυυριος
τω ἱω αννηεκ βοα Μηδει λι ασης
βαπτισαιμε σωσαι γαρ η κω Αδαμ
τον πρωτοπλαστοο ο ο ο ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Α' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ

Προκείμενον. Ὕψος βαρύς

Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 11:8-16

Ἀδελφοί, πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ
ὕπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἔμελλε
λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ
ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πίστει παρώκησεν εἰς
γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς
κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν
συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς·
ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσιν
πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.
Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν
σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας
ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν
ἐπαγγειλάμενον· διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν,
καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ
χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος. Κατὰ
πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ κομισάμενοι

τάς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτάς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης μνημονεύουσιν ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου. Διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

Ἀλληλούϊα (γ') Ἦχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σϛ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

ᾠχος λ' ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

ᾠχ π
 π
 εἰ εἰς Α γι ος εἰ εἰς Κυ υ
 ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ζαν Θε
 ου Πα τρος α μην π

Ἦχος Γ'τος

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

Α α α α

02-01-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣
Ἄ α α νες Ἀ α α φες Συγ
χω ω ρησον Ὁ Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν τα
παν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα̣̣̣̣̣̣

Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το
φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρωπον ερ χο ο ο με
νον ει εις τον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^π ε εν το ο ο λω ω ω ων σου
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

ᾠχος Δι' ΑΓΙΑ

ᾠ
Δ
Δ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

ᾠδὴ ληΐ Πα

ᾠδὴ ληΐ Πα

ὦ τῇ ριαν εἰριγὰ ἀ ἀ σω ε εν
με ε σωω τῇ η ἡς γῆς Χριστε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α ἀλ
λη η λου ου ου ι α
Ὁ Θε ος βα σι λε ευσ η η μων προ
αι ω ω ω νων εἰρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σωω τῇ ης γῆ
η ἡς Α ἀλ λη λου ου ου ου ι α
Ὑ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειει σου την θα α α λα α α ασσαν
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
 ος Α αλ λη λου ου ου ι α
 Κυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ Α ααλ λη
 λου ου ι ι α
 Θε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον Α ααλ ληλουου ι ι α
Π Κ Π
υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι
α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ Συ ε
Π Δ
ποι οι η σαας α αυ τα α α Α ααλ λη
λουου ι ι α
Κ Π Δ
Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι
Μ Δ
βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι
Π
λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν
ου ου ου Α α α λη ου ου ι ι α
Χ ρ ρ Π ρ

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος

Ἡμετέρας καταγραφῆς.

ᾠχος λ̣ḡ Πα̣

ᾠ τῇ ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α
Ο Θε ος βα σι λε ευσ η η μων
προ αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α
Ευ ε κρα ται ω σας εν τη δυ

να α μείνεις σου την θά α α λα α α ασ
 σαν σου νε ε τρι ι ι ψας τας κε φα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α
 κυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους σου ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α
 κυ ε στι ιν η η η με ε ε ρα και
 ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ

κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α α
υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α
να στα ο ο Θε ε ε ος ε
πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου
μη ε πι λα θη της φω νη η ης των οι οι

κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ _q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π _q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν το φως το αληθι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Ἑτερον

Εἶδομεν το φῶς τὸ ἀληθινόν

εἰς ἦχον ἀ' & πλ. ἀ'

Ἦχος Πα̇

Εἶδομεν το φως το αληθι νον ε
λα βομεεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο
μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι α

δα προ σκυνουντες αυ τη γαρ η μα ας ε ε
 σω ω σε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἵη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι̇

 ^M

Ἄ α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νο α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

Μ
Τὸν Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
Δ
α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
Δ
λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
χ
ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
B
Δε ε σπο τα α α

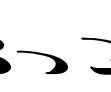
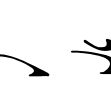
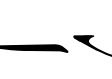
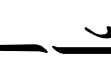
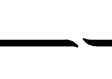
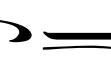
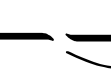
02-01-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ

Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ω Ζω

Ὡε Μή η κα τα α πι στε ευ της με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε

σποινα του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα σι

ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης την

δε ε η σι ι ι ν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροφάντη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.